

„Лето кад сам научила да летим“, Јасминка Петровић
Убрзано одрастање

Софија је приморана да оде од другарица и симпатије да би ишла са својом баком у њен родни крај.

У почетку је била скептична и мрзовољна и мислила да ће јој тај одмор бити последњи. Првих пар дана само се досађивала са баком и бакином сестром, али како је упознавала острво и другове постајала је све оптимистичнија. Нервирала се због симпатије из Београда, али је касније схватила да ипак није за њу. Најдраматичнији део књиге је када је бакина сестра пребачена са острва у Сплит. Захваљујући томе, Софија упознаје давно изгубљене рођаке.

Књига је пуна обрта, заплета, расплета... Свиђа ми се што говори о обичним проблемима тинејџера. Нисам могао да се одвојим од књиге јер је писац често прелазио са тренутних догађаја на нека прошла времена, па на Софијина размишљања и обратно. То веома утиче на динамичност књиге. Жао ми је што се оквире књиге брзо завршавају.